Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25990
Copyright: Admont, Benediktinerstift

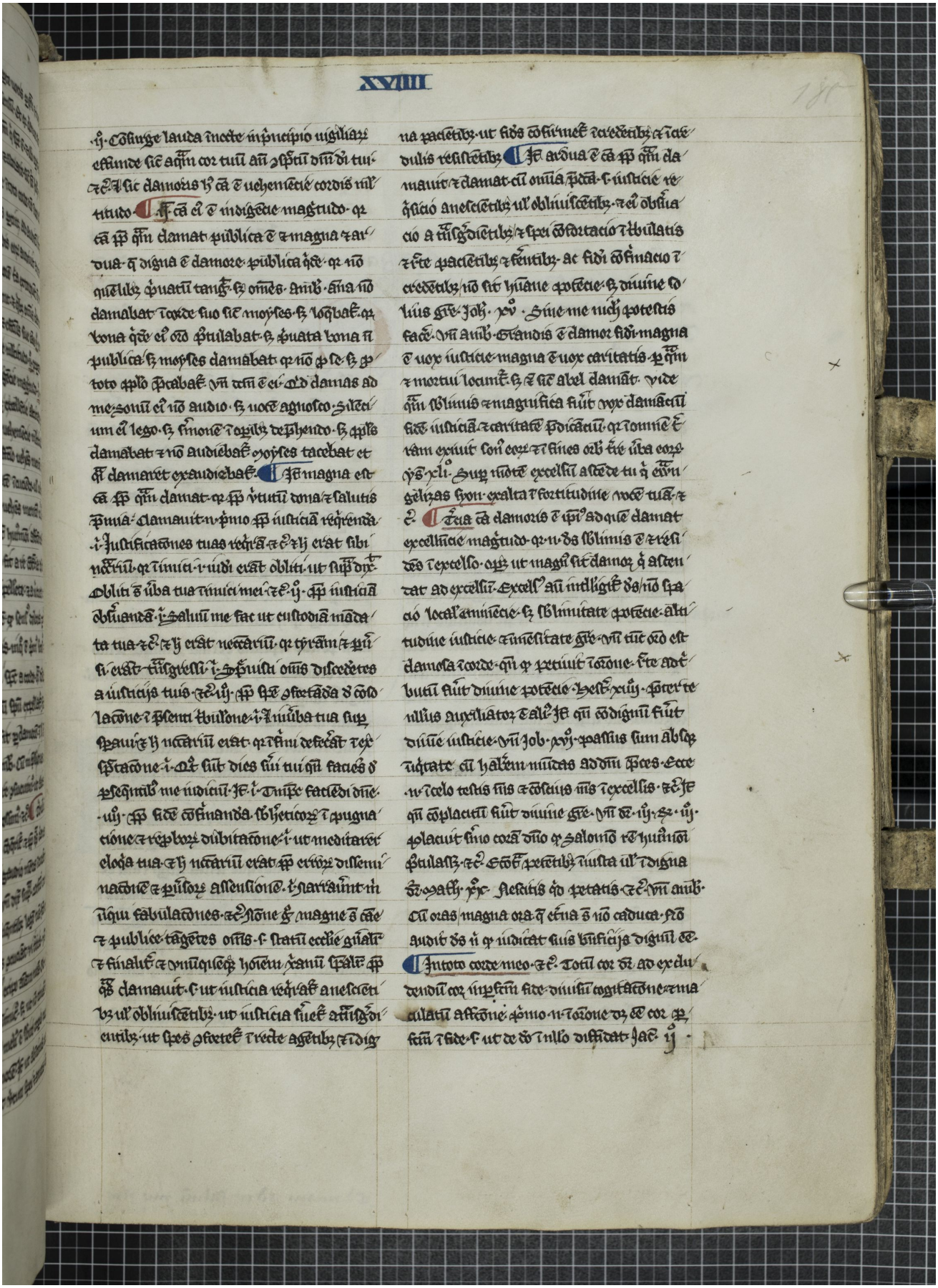

XVIII

ij. Consurge lauda in cte in principio uigiliarꝝ
et tunde sic a fin cor tuũ aũ 2 ꝓpter dñm di tu-
te. Sic clamoris ꝗ ca t uehemencie cordis nũ
tiuido. Fca el t indigencie magnitudo. qr
ca ꝓ fin clamat publica t magna t ar-
dua. q digna t clamore publica ꝗ. qr nõ
quelibꝝ ꝓuatũ tangit. ꝗ omes. tamb. ana nõ
clamabat corde suo sic moyses. ꝗ legitur. qr
bona q. el ord ꝓtulabat. ꝗ ꝓuata bona n
publica ꝗ moyses clamabat. qr nõ p se. ꝗ p
toto ꝓplo ꝓcabat. vn dñm t ei. ord clamas ad
me sonũ el nõ audio. ꝗ uocẽ agnosco. silen-
tium el lego. ꝗ sinonẽ t oplꝝ deprehendo. ꝗ ꝓplis
clamabat t nõ audiebat. moyses tacebat et
ꝗ clamaret exaudiebat. Et magna est
ca ꝓ fin clamat. qr ꝓ vtutũ dna t salutis
ꝓnia. clamauit n. ꝓmo ꝓ iustica requirenda
i. Iustificationes tuas requ. t c. t hi erat sibi
necessũ. qr timuit. i. iudi erat obliti. ut sup dr.
Obliti s ira tua timuit mei t c. ij. ꝓ iustica
obliuiendã. i. Saluũ me fac ut custodia mãda-
ta tua t c. t hi erat necessariũ. qr tyrãni t pũ
si erant tribuli. i. spiritali omis discedentes
a iustitiis tuis t c. ij. ꝓ qr ostendãda d ord
laudne t plenitudine. i. Iniuria tua sup
ꝓauit. t hi necessariũ erat. qr ꝗm deficiat tes
ꝓtaudne. i. Qr sint dies sui tui qui faciẽs d
persequẽtib me iudicũ. Et. i. Tunc faciẽdi diẽ.
uij. ꝓ fide cõfirmanda. ꝗ hereticorꝝ t pugna
cione t repbrꝝ dubitacione. i. ut meditarer
eloqia tua. t hi necessariũ erat ꝓ errorꝝ dissemi
nacione t pũlorꝝ assensione. i. narrauiũt mi
hi fabulaciones. t c. Sone & magne s cae
t publice tangentes omis. f. statũ ecclie gnalit
t finalit t omniqiecꝝ hoiem xanũ ꝓtal. ꝓ
ꝗs clamauit. f. ut iustica requirat a neglecti
bꝝ ul obliuiscentibꝝ. ut iustica fiat a iniqdi
cantibꝝ. ut ꝓs ostendat t recte agentibꝝ t dig-
na patientibꝝ. ut fides cõfirmet credentibꝝ t iac
dulis resistentibꝝ. Et aridua t ca ꝓ fin cla
mauit t clamat. el omia ꝓcta. f. iustitie re
ꝗsito a neglectibꝝ ul obliuiscentibꝝ. t el obstina
cio a tribꝝ dictibꝝ t spei cõfortacio t tribulatis
t fte patientibꝝ t fentibꝝ. ac fidi cõfirmacio t
credentibꝝ nõ sit humane potencie. ꝗ diuine so
lius gre. Joh. xv. Sine me nihil potestis
facere. vn amb. Grandis t clamor fidi magna
t uox iustitie magna t uox caritatis. p fin
t mortui locunt. ꝗ t sic abel clamat. vide
fin sublimis t magnifica fuit uox clamantis
fide iudicia t caritate predicantis. qr domine t
tam exiuit sonꝰ eorꝝ t fines orbis terre uba eorꝝ
ps xlii. Sup iudice excelsi ascende tu q ferris
celizas hom. exalta t fortitudine uocẽ tua t
c. Tua ca clamoris t spi ad quẽ clamat
excellentie magnitudo. qr n ds sublimis t terri
bis t excelso. qm ut magis sit clamor q asten
dat ad excellit. Excell aũ intelligit ds nõ spa
cio local t mundicie. ꝗ sublimitate potencie. alti
tudine iustitie. t mansuetudine gre. vn tunc ord est
clamosa corde. qm p petiuit corone. f. te ad
buit fuit diuine potencie. Hel xxij. Petet te
illius auxiliator. Tali Et qui condignũ fuit
diuine iustitie. vn Job. xxj. Pallius suum abstu
lit gratie. et halitum miseris addit. Ecce
in celo testis meus t conscius meus in excelsis. t c. Et
qui complacuit fuit diuine gre. vn de. xj. sz. xj.
Complacuit mihi coram domino q salomon re huiusmodi
petiuisset. t c. Sed petentibꝝ iusta ut t digna
Ezechiel. xx. Aetatis ad petentis. t c. vn amb.
Et oras magna ora q etna s nõ caduca. sed
audit ds u q iudicat suis beneficiis dignũ. et
Intuto corde meo. t c. Totũ cor dr ad exclu
dendũ cor impetum fide diuisi cogitacione t ma
culatũ affectione. ꝗmo n. corone dr. et cor p
fectũ t fide. f. ut de ds t nullo diffidat. Iac. ij.